

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het Blaadjesfestijn

Op een zonnige dag in oktober waaide de wind dusdanig hard dat de mensen zand in de ogen kregen en hun hoedjes verloren. Wat goed is om te weten: de wind waait alleen zo hard als ze een boodschap heeft voor de mensen. En des te harder de wind waait, des te belangrijker de boodschap. Deze specifieke dag, kwam de wind uit het koude noorden en vertelde het een herfstgeheim aan de bomen.

In de zomer hadden deze bomen met trots een groene bladerjurk gedragen. Niet alleen waren de bladeren prachtig om te zien, maar ze deden ook nog eens ontzettend veel

werk. Zo filterden ze de lucht zodat de mensen konden ademen, lieten ze de vogels een nestje bouwen en zorgden ze voor schaduw in de straten zodat mensen lekker beschut een wandeling konden maken. Maar zoals gezegd, nu had de wind een boodschap voor de bomen.

‘De dagen zijn al korter geworden’, luidde de boodschap. ‘Dit betekent dat alle bomen binnenkort in winterslaap zullen gaan. Daarom worden alle bladeren uitgenodigd

voor een groot feest en vragen we van iedereen om zich feestelijk te kleden.'

De bomen fluisterden deze geheime boodschap tegen de grote takken, de grote takken vertelden het verder aan de kleine takken en de kleine takken gaven het bericht door aan de bladeren. De bladeren waren verheugd, want zij keken ernaar uit om samen over de velden te dartelen. De esdoorn kleurde haar bladeren rood, terwijl de populier een voorkeur had voor geel en de eikeboom een mix van bruin en rood droeg.

Toen de wind opnieuw opstak, werden vele bladeren meegenomen voor een dans. Slechts een paar bladeren van de esdoorn bleven eigenwijs achter, terwijl al hun broertjes en zusjes al waren vertrokken. Eén van hen dacht terug aan de prachtige bloemen die het voorjaar en de zomer gebloeid hadden onder de boom en een heerlijke geur verspreidden.

Hierop vroeg ze de rest van de bladeren of ze niet met haar mee wilde gaan om samen de bloemen te bedekken voor de winter. Deze stemden toe en lieten zich ook vallen van de takken. Een deel bedekte de bloemen en een ander deel maakte de kinderen blij met hun prachtige kleuren. Een lief klein meisje vond een hoop van deze mooie bladeren en nam ze mee naar school. Daar lagen ze uitgespreid zodat alle kinderen uit de klas er in de winter van konden genieten.